

Презъ учебн. 1852 — 53 год. въ В. Търново дохожда за учителъ въ класното училище Кънчо Кесаровъ.

На дотогавашниятъ класенъ учителъ Даскалъ Пеню, като старъ човѣкъ, повѣрватъ обучението на момичетата.

Покойниятъ Тод. Лазаровъ, просвѣтенъ и почтенъ търн. гражданинъ, роденъ въ Търново презъ 1842 год., казваше, че, когато той се училъ при „Св. Никола“, „Даскалъ Пеню учеше момичетата“.

Сжщиятъ фактъ се подкрепѣше и отъ покойния нашъ съгражданинъ Тод. Фъртуновъ, роденъ презъ 1845 год., ученикъ по него време въ Взаимното училище при „Св. Никола“.

Отъ свидетелскитѣ показания на тѣзи двама наши почтени старци, узнаваме, че въ училището при църквата „Св. Никола“ наредъ съ момчетата сж се обучавали и момичетата. Или имало е две училища: едно за момчетата и друго за момичетата.

Колко години даскалъ Пеню е обучавалъ момичетата, не ни е известно. Види се, щомъ сж намѣрили подходяща учителка, замѣнили сж го съ нея.

Нашата съгражданка Поликсена Иванова Бачоварова, родомъ отъ Търново презъ октомврий 1849 год., сега на 86 години, разказва следното:

„Презъ учебн. 1857 — 58 год. започнахъ да се уча на училището при църквата „Св. Никола“.

Учехме се въ една отдѣлна стая отъ учителката Анастасия Ник. Джамджиева. Бѣха 9 чина и сѣдѣхме по 9 ученички.

Имаше и полукржзи.

При известни случаи идѣше да ни учи и по-малката ѝ сестра Кина.

Следъ двегодишно обучение въ това училище, вуйка ми даскалъ Георги поржча да отида при неговото училище „Св. Кирилъ“, а следъ една недѣля ме премѣстиха въ гръцкото девическо училище при „Св. Константинъ“.

Тукъ ни учеха се по гръцки учителитѣ: Даскалъ Димитъръ, попъ Маринъ отъ Арбанаси и попъ Димитъръ — Самоводченина. Имаше 12 чина и полукржзи. Смѣтане не съмъ учила нито горе, нито долу“.

Г-нъ Парашкева х. Петровъ х. Колевъ, баща на Петъръ Парашкевовъ, директорътъ на търг. гимназия, роденъ въ Търново презъ м. май 1854 год., сега 82 годишенъ, помни тѣзи две сестри, които живѣли при църквата „Св. Никола“, а за Анастасия Колева Джамджиева казва, че и следъ